

Bohoslužba 18. 7. 2021

Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.

Milost vám a pokoj od toho, který jest a který byl a který přichází.

Introit: Lidé všech národů, tleskejte v dlaně, hlaholte Bohu, plesejte zvučně. Hospodin, Nejvyšší, vzbuzuje bázeň, on je Král velký nad celou zemí. (Žalm 47,2–3)

Pozdrav

Píseň: 667

Modlitba: Věčný Bože, Ty jsi alfa i omega, počátek i konec; stvořil jsi život a vše směřuje k tobě jako ke svému cíli a naplnění. Ved' nás svým Duchem a svým slovem ve všech nebezpečích a pokušeních, ať nezbloudíme na stezce života a netápeme v temnotě. Přiveď nás zpět vždycky, když nás naše omyly a hříchy zavedou daleko od tebe, odejmi od nás všechnu bezradnost a všechnen strach a zahrnuj nás stále svým smilováním. Ochraňuj nás, abychom naši pout' dokončili v bezpečí a dosáhli odpočínutí v tobě. Vyslyš nás pro milost a zásluhy tvého Syna a našeho Pána a bratra Ježíše Krista, který s Tebou a s Duchem svatým žije a vládne na věky věků. Amen.

1. čtení: Marek 6,30–34.53–56

Píseň: 98

2. čtení: 2. Samuelova 7,1–14a

Kázání

Možná si vzpomínáte, že na závěr školního roku jsme se při bohoslužbách s dětmi věnovali příběhu o tom, jak král David, sice nadvkrát, ale přece, přenesl schránu úmluvy do Jeruzaléma. Schrána tedy našla místo v novém hlavním městě. To se ale Davidovi zdá málo. Když on může bydlet v paláci, proč by Boží schrána měla zůstat ve stanu? Zvláště teď, když se jeho postavení upevnilo a zrovna nemá starosti s válečnými podniky proti nepřátelům. David nezapomíná na Hospodina, který mu prokázal hodně dobrého a patrně mu chce projevit svoji vděčnost. Záměr jistě sympatický a příkladný. Rád by vybudoval Hospodinu důstojnou svatyni, chrám. Svoje úmysly přednese proroku Nátanovi, který na ně kývne. Vlastně ani nechce znát detaily, stačí mu obecné nastínění Davidova úmyslu. Nevyptává se. Jenže svůj postoj zapomněl konzultovat s Hospodinem a tak musí po nočním Božím promluvení vzít svůj souhlas zpět. Ne každý na první pohled příkladný záměr musí tedy být opravdu správný.

Bůh totiž nechce, aby mu David vystavěl chrám. Nemá v úmyslu nechat si králem postavit *dům*, nýbrž on chce vybudovat *dům* králi. Narážíme tady na dva významy slova *dům*. David má na mysli *dům* jako stavbu. Chce Bohu postavit chrám. Hospodin však mluví o domu jakožto potomstvu; v případě krále lze mluvit o dynastii, panovnickém rodu. Tato dynastie bude mít z Hospodinova rozhodnutí věčně trvání. A i ten chrám bude jednou stát, jen ho nepostaví David, ale jeho potomek. Bohu tedy nestačí dobro, které už Davidovi prokázal. Neříká si, že už toho udělal dost. Chce žehnat Davidovu rodu a zaslibuje mu věčnou vládu. V těch slovech se dá vytušit zaslíbení mířící dál, než k obyčejným králům. Prosvítají zde již mesiášské naděje.

Proč však nesměl David chrám vystavět, když stejně vznikl už za vlády jeho syna Šalomouna? O tom náš oddíl nepodává přesné informace. Na jiném místě se dozvídáme, že Davidovi bylo vybudování svatyně zapovězeno, neboť jako válečník prolil hodně krve. Zaměřme se ale na nebezpečí, která z takového podniku mohla hrozit. Schrána smlouvy byla pro Izraelce přenosným symbolem Boží přítomnosti. Hospodin tak nebyl vázán na žádné konkrétní místo. Putoval se svým lidem. Nyní již lid sídlí v zaslíbené zemi, už není národem poutníků. Stavba chrámu, stabilní svatyně, by tedy odpovídala této situaci. Jenže právě to by mohlo Hospodina v očích lidí i krále svázat, omezit. Vzbudit v nich pocit, že jej mají do jisté míry v hrsti. Tady na tomto místě Hospodin je, tady ho máme uctívat, ale jinde není, jinde ho nemusíme brát na zřetel.

Ale možná byly problematickými již samotné Davidovy pohnutky. Snad se mu zachtělo dát postavením chrámu najevo svoji jedinečnost, vybudovat si pomník a zajistit si věhlas. Zapsat se do dějin. Možná si také představoval, že se Hospodin dá uzavřít do chrámu, na určené místo. Jako by jej mohla obsáhnout nějaká stavba... Snad ho napadlo, že on udělá něco pro Hospodina a ten se mu odvděčí a zajistí jemu či jeho potomkům své požehnání. Zkrátka něco za něco, snaha zavázat si Pána Boha... Izrael žil obklopen pohanskými národy a byl stále v nebezpečí, že se jejich smýšlením nechá ovlivnit. Proto bylo důležité chránit čistotu víry a vidět Pána Boha správným způsobem.

Několik poučení si z tohoto příběhu můžeme odnést i my. Zprv je dobré ovládat umění říci pravé slovo v pravý čas. Někdy to může znamenat promluvit hned, abychom pak nelitovali, že jsme neřekli, co bylo potřeba. Jindy však je lepší s odpovědí počkat a nechat si věci projít hlavou, probrat je s Pánem Bohem, abychom nedopadli jako prorok Nátan. Je to schopnost, které se patrně nedá jen tak jednoduše naučit. Je třeba učit se jí pomocí zkušenosti... Ale pomoci nám mohou svými radami i lidé.

Pak je tady nebezpečí pokušení omezit Pána Boha, zavřít ho do kostelů, příp. na jiné vyhrazené místo. Brát ho vážně třeba jen v neděli a jinak ne. Hospodina však nelze nikam zavřít. To by byl velice naivní přístup. On je všude. On má nárok i na nás, na naše životy. To je zpráva dvousečná. Tou její lepší stránkou je, že můžeme vždy a všude počítat s jeho pomocí, s jeho láskou. Nikdy a nikde nejme sami. I v té největší opuštěnosti je Někdo s námi. Někdo, jemuž smíme svěřit naše potíže a prosit ho o pomoc. Ta méně příjemná stránka věci spočívá v tom, že se před ním nikde neschováme, že nám může do našich životů mluvit a chtít po nás i to, co se nám zrovna nezamlouvá. Ale i to je v důsledku pozitivní, neboť on ví, co je dobré a prospěšné pro nás i pro naše okolí. Rozhodně to ví lépe než my. Záleží na nás, kolik místa mu ve svém životě dáme a zda si raději nechceme vystačit sami.

A pozor také na magické či mechanické pojetí vztahu k Bohu. Tedy na jednání ve stylu: Já pro tebe něco udělám a ty mi to oplatíš. Já ti něco dám a ty jsi mi povinen také něco dát. Tímto způsobem nelze s Pánem Bohem jednat. On nám není ničím povinen, není automaticky poslušně plnícím naše přání. Navíc to celé funguje opačně: On nám už všechno potřebné dal, on nám stále dává mnoho dobrého. On jedná jako první, předchází veškeré naše snahy. Naše jednání by pak mělo v ideálním případě představovat odpověď vděčnosti, lásky a poslušnosti.

Kéž bychom uměli žít s takovým přístupem k Bohu, který od něj očekává všechno dobré, je mu vděčný a s láskou mu slouží a poslouchá ho. A pokud nám to zrovna nejde, můžeme jej o tento postoj prosit. V tomto chrámu, ale i kdekoli jinde. Modlitba je totiž mocný nástroj, který máme k dispozici.

Píseň: 635

Přímluvy: Po každé prosbě bude místo společné aklamace prostor pro krátkou tichou modlitbu.

Hospodin je Stvořitelem a Pánem světa.

Prosme jej, ať nám neustále dává zakoušet svoji láskyplnou přítomnost a odpouští, když se chceme obejít bez něho.

Prosme za oběti záplav v Německu a v dalších zemích; za ty kdo museli opustit své domovy nebo o ně přišli. Prosme také za všechny, které postihly přírodní živly v naší zemi.

Prosme o kvalitní odpočinek pro ty, kdo tráví svoji dovolenou nebo se na ni chystají a rovněž za děti na táborech a jiných akcích. Ať i děti z chudých rodin mohou prožít pěkné prázdniny.

Prosme za neklidná místa naší planety, za lidi strádající v Sýrii, Jemenu nebo v Severní Koreji, za lidi utlačované a ponižované. Ať se jim dostane svobody, pokoje a dostatku základních životních potřeb.

Prosme o požehnání pro náš sbor i pro ostatní křesťanská společenství v tomto městě a také pro středisko Diakonie, pro Charitu a všechno dobré, co se v našem okolí děje.

Prosme za nemocné, které známe, ať je Pán s nimi a dává jim vše potřebné podle své vůle.

Modlitba Páně

Píseň: 442

Ohlášky

V kanceláři je možné přispět na pomoc lidem zasaženým tornádem.

Z ústředí církve jsme obdrželi výzvu k modlitbám za oběti záplav v Německu. Pamatujte na ně tedy, prosím, ve svých osobních modlitbách.

K bohoslužbám se sejdeme opět v neděli v 9 hodin.

Narozeniny oslaví v následujícím týdnu Daniel Huml a Josef a Marie Pojezdní. Přejeme jim vše dobré a Boží požehnání.

Poslání: Vybízím vás, bratří, pro Boží milosrdenství, abyste sami sebe přinášeli jako živou, svatou, Bohu milou oběť; to ať je vaše pravá bohoslužba. A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé. (Římanům 12,1–2)

Požehnání: Sám Pán pokoje ať vám uděluje pokoj vždycky a ve všem. Pán se všemi vámi.

Píseň: 452